

Pies bardzo wyraźnie daje znać zachowaniem i głosem o swych uczuciach i zamiarach. Kiedy jest niezadowolony, jeży sierść, opuszcza uszy ku tyłowi i sztywnieje. Ruchy ogona mają tu wielkie znaczenie: mogą na przykład wyrażać radość (szybkie merdanie uniesionym ogonem) albo też strach (nieruchomy ogon schowany między łapami).

W czasie rytuału powitania, o którym wcześniej wspominaliśmy, psy w obu przypadkach mają najpierw uniesione ogony, ten, który opuszcza go pierwszy, uznaje tym samym przewagę drugiego.

Z zachowaniem związany jest również wzrok. Jeśli mamy psa, bez trudu rozróżnimy spojrzenie wesole, błagalne czy też pełne lęku, które pomoże nam zrozumieć, co czuje nasz towarzysz, nawet jeśli nie jesteśmy wytrawnymi obserwatorami.

Za pomocą głosu pies jest w stanie wyrazić rozmaite uczucia, którym pewne modulacje dźwięków nadają jeszcze dodatkowe znaczenia.

- Szczekanie przybiera różne tony, dzięki czemu pies może być zrozumiany nie tylko przez człowieka, ale przede wszystkim przez innych przedstawicieli gatunku. Ujadanie wyraża radość, ciekawość, podniecenie, a niekiedy, zwłaszcza gdy brzmi groźnie, pragnienie dominacji, nie pociąga za sobą zazwyczaj agresji, raczej odstrasza.
- Warczenie psa powinno skłonić nas do ostrożności, gdyż — przeciwnie niż szczekanie — jest często zapowiedzią bliskiego ataku.
- Skomlenie wyraża niepokój, lęk, złe samopoczucie psychiczne bądź fizyczne. Częściej skomlą szczeniaki niż dorosłe psy.
- Wycie, wywołane gwałtownym podnieceniem lub rozdrażnieniem, jest wyrazem silnego wewnętrznego przeżycia, z którym zwierzę nie może sobie poradzić.
- Jęki z bólu są bardzo łatwe do rozpoznania i nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do przyczyny.